

zwart en wit

BRUNSSUM

VAN ONZE CORRESPONDENT LEO JASPERS

Dammen roept bij de meeste anderen associaties op met knusse winteravonden. Als de stampot met rookworst verorberd is, moeder de vaat geruimd en vader het pijpje vol drum gestopt en de pantofoels aangetrokken heeft, de kinderen knetterend het houtvuur de vrije ruimte gegeven hebben en het toetje in de vorm van een dampende mok chocolademelk zijn geur verspreidt, komt het dambord op tafel. De pick-up met een lp op 33 toeren en van een licht decibelgehalte zorgt voor de juiste sfeer. De verstouwde stoot vitamines om te vechten tegen opborrelend lichamelijk ongerief omdat de R weer in de maand is, wordt tevens geacht de hersenen de nodige impulsen te verschaffen ten einde met de zwarte of witte schijven onverwachte valkuilen te creëren waarin de opponent vroeg of laat tuimelt. De winnaar mag zich koesteren in de tijdelijke familleroem en de winstpremie in de vorm van peper- of pindanoten glunderend oppeuzelen.

Dammen in hartje zomer? Weinig haren op menig grijs hoofd die daar aan zouden denken. Beachdammen misschien aan het Zandvoortse strand? In bikini en zwembroek neergeveld in een strandstoel, het dambord op kniehoogte op een bijzettafeltje geposteerd, een parasol erover heen om al te indringende stralingsgolven van de deze zomer zo verguisde koperen ploert te filteren en een cocktailtje bij de hand om de geest

te verruimen? Aardige dagdromerij, maar geen realiteit voor Piet Kole uit Brunssum.

„Deze zomertijd is voor ons juist ideaal voor het organiseren van een toernooi. Alle competitieën liggen stil en de mensen kunnen een damtoernooi prima combineren met een vakantie. Vooral in ons land trekken vele damliefhebbers in deze periode naar de Brunssumse camping, dammen rond het middaguurtje een partij en hebben dan nog volop gelegenheid om ander vakantieverter aan te spreken. Wij kunnen trouwens niet anders. Het open internationale Brunssumtoernooi is in zijn 23-jarig bestaan uitgegroeid tot een ware damklassieker en heeft binnen de internationale damkalender een beschermde plek gekregen en dient diensgevolge altijd in week 31 verspeeld te worden. Die beschermde status maakt het mogelijk dat internationale toppers dan alleen hier in Brunssum aan de slag kunnen en voor profs derhalve een must dat ook te doen.”

Pardon, profs en dat bijeen hoofdprijs van duizend piek? Profvoetballers met mega-salarissen zouden daar hun schoenveters niet één keer voor aanrijgen, laat staan daar negen toernooidagen voor opdraven. Piet Kole: „In dit damwereldje moet je dan denken aan jongens uit ontwikkelingslanden voor wie dat bedrag haast een half jaarsalaris is. Ik heb niet voor niets Igor Rybakov uit Wit Rusland vorige week dinsdag huilend aan de telefoon gehad. Hij gooide in het verleden altijd hoge ogen in Brunssum en mocht steeds met

▲ Buiten dertig graden, binnen parelen de zweedruppeltjes op het gelaat van Wim Bremmer (l) en Erno Posman.

Foto Sanne Lins

een niet te versmaden geldprijs naar huis. Hij moest zich echter afmelden omdat de autoriteiten plots zijn visum hadden ingetrokken. Gewoon ambtelijke pesterij. Zijn ouders hadden een uitreisvisum naar de Verenigde Staten

aangevraagd om daar een nieuw bestaan op te bouwen, waarop Igor naar zijn visum kon fluiten.” Piet, toch al een bezige bij in het 4-koppige organisatiecomité (penningmeester Willem Verhoef, secretaris Jac Hanner en vrouw Wil-

ma assisteren hem) wordt voor honderd en een akkefietjes lastiggevallen. Zo meldt profspeler Igor Tschartoriiski uit Wit Rusland zich met vrouw en kind bij Piet met de vraag een voorschot op de winstpremie te krijgen. In ‘het geniep

heeft hij al uitgerekend dat tweede plek, goed voor zeshonderd piek hem ten deel zal vallen. Als zijn vrouw nu een voorschot daarop ontvangt, kan zij de boodschappen doen voor de volgende week. Igor zal het na de partij